

DELO

Izhaja enkrat mesečno.
Naročnina: 6 Din polletno.
Uredništvo in upravnništvo:
Ljubljana, Miklošičeva 22/II.

PISMO

Delavcem in delavkam Kranjske industrijske družbe!

Okoliščine nas silijo, da delavcem in delavkam KID spregovorimo nekaj resnih besed k sporu, ki ta čas vlada med delavstvom in KID k pojavom okoli tega spora.

To storimo predvsem radi tega, ker vidimo, da se v ta spor mešajo tuje, nevidne sile, ki delujejo za hrbtno delavskih organizacij. Te sile s svojim početjem spravljajo v nevarnost svobodne delavske organizacije. Odločno stojimo na stališču, da morajo in smejo delavski strokovni pokret voditi samo legalne delavske organizacije in zakoniti delavski zastopniki. Vidimo vsepovsod, da je delavstvo v svojih upravičenih borbah vedno podleglo, ako v borbi ni nastopala disciplinirana armada delavcev, katero vodi resna strokovna organizacija. Tudi za delavstvo KID more zmago izvajati samo trezna in resna armada tega delavstva.

Narodna strokovna zveza bo s skrajnimi sredstvi branila to stališče. Vsak drug način borbe ima druge cilje in druge namene, predvsem oškodovanje in oslabitev svobodnih delavskih organizacij; za politične ali nestrokovne cilje kogarkoli delavstvo ne bo nikdar postavljalo v nevarnost svojih koristi.

Volja v Narodni strokovni zvezi organiziranega delavstva je ta, da hoče napram KID do skrajnosti in z neoslabljeno borbenostjo braniti svoje pravice in se zlasti boriti za dosego onih pravic, ki so predmet sedanjega spora med delavstvom in KID. To voljo hoče naše delavstvo izražati v organizirani borbi. Tak sklep je sklep naše organizacije. Ta sklep je v skladu tudi z voljo ogromne večine ostalega delavstva. Povedati moramo, da se tudi stavke ne bojimo. Odločno pa moramo zavrniti vsako igračkanje s stavko in vsako oskrnjevanje tega našega najsvetejšega orožja. V delavskih borbah mora stavka ohraniti značaj najskrajnejšega sredstva, ako hoče biti udarno in za sovražnika delavstva res učinkovito. To mnenje je prodrlo na vseh razgovorih in zborovanjih, ki so se pečala s sedanjim našim sporom s KID. To mnenje mora ostati v veljavi tako dolgo, dokler položaj ne postane bistveno drugačen. Kdor skuša to mnenje kvariti, strelja delavstvu v hrbet, ter ustvarja zmedo, ki pride samo podjetju v dobro.

KID je na naše zahteve odgovorila pismeno in z okrožnico delavstvu z dne 5. septembra. Rečemo, da nas odgovor v celoti ni zadovoljil, dasi moramo priznati, da smo v nekaterih važnih točkah dosegli uspeh. Ta delni uspeh nas seveda ne bo omamila in uspaval, kar mora podjetje resno vzeti na znanje. Toda kot resni možje moramo priznati, da nam odgovor KID odpira druga pota za dosego naših ciljev kakor bi bila stavka, zlasti divja in neorganizirana stavka. Položaj je tak, da nas sili k izjavi, da je beganje delavstva z govoricami o stavki neresno početje, ki delavstvu jemlje možnosti, da si uspehe pribori z najmanjšimi žrtvami.

Da se prav razumemo: v interesu resnosti naše borbe z govoricami o stavki ne smemo slepomišiti, ker moramo stavko prihraniti kot skrito orožje in rezervo, za katero bomo pograbili, ko bodo naše postojanke deljansko resno ogrožene.

Kdo ima koristi od beganja delavstva? Beganje spada h komunističnim metodam borbe, kar pa mi zavračamo, ker preveč spoštujemo čast in ponos delavcev.

Koristi vsega delavstva so enake, delavstvo mora biti solidarno in pripravljeno tudi za stavko — toda takrat, ko bo stavka izraz solidarnega sklepa vsega delavstva. Naj nam nihče ne podtika, da dajemo KID potuho. Nasprotno: mi hočemo tudi KID povedati, da ima opraviti z resnim in odločnim delavstvom ter z resnimi organizacijami.

To smo napisali zato, ker moramo odločno odklanjati vsako podtalno delo, vsako beganje in vznemirjenje delavstva, ker vemo, da nas taki pojavi v borbi samo slabe.

Prisiljeni smo stopiti iz zatišja, ker opažamo pojave, ki slabe naše delavske vrste in ki izvirajo od strani, ki ne kaže odgovornosti niti napram sebi, niti napram našim ženam, da brez ovinkov spregovorimo, kadar opažamo dejstva, ki niso v skladu z resnostjo, s častjo in s ponosom delavca. Naš bojni načrt mora biti jase in nas pri tem ne motijo morebitna podtikanja, češ, da smo podkupljeni. Ne gre, da bi se z usodo delavcev igralo nekaj oseb, pa četudi se oblačijo v kakšno drugo obleko. Akcije raznih »trojke« odklanjamo in obsojamo, t. j. odklanjamo komunistične metode borbe.

Delavstvu kličemo:

Ohranimo mirno razsodnost, zaupajte svojim organizacijam. Ne smemo prikrivati, da so časi resni in da delavstvo nima veliko prijateljev. Zato moramo pomoč iskati samo v lastni disciplini.

Mi smo narodna delavska organizacija. Zato služimo samo našim narodnim potrebam — in nikomur drugemu.

Delavci, Vi ste del naroda, zato imate dolžnost, da svoje sile črpate samo iz neusahljivih moralnih zakladov naroda.

Zdravo in srečno!

**Podružnici NSZ
Jesenice - Javornik**

JESENICE - JAVORNIK, dne 13. septembra 1936

Nauk za nas

Danes smo priče precej aktivni razgibanosti med delavstvom in v delavskem pokretu. Ne samo v dravski banovini, kjer je zavednost delavstva najbolj razvita, tudi v drugih delih države je delavstvo tekom zadnjih mesecev stopilo iz zatišja in zahtevalo svoje najprimitivnejše pravice. Te zahteve so se tikale predvsem ureditve in izboljšanja mezd in pa kolektivnih pogodb. Leta in leta smo opazili, da mezde strahotno padajo, da so dosegle sramotno nizko mejo, ki je pomenila najresnejše ogrožanje samega telesnega obstanka delavca in njegove družine. To ogrožanje je ponekod že prešlo v stvarno telesno propadanje in umiranje delavskih množic. Delavske zbornice so na več svojih kongresih z obsežnim statističnim gradivom javnosti in oblastim prikazovale strašno gorje, ki se je po domovini kakor kuga razlilo zaradi divjega padea mezd. V lepem številu publikacij je bilo to gradivo pregledno zbrano, tako, da je vsakdo, ki bi se moral za

usodo delovnega človeka resno zanimati, mogel pogledati realnosti v obraz. Mezde so bile ponekod tako nizke, da so pomenile že našo narodno sramoto pred kulturnim svetom. To velja zlasti za tekstilno industrijo in za stavbarstvo. Iz ust poklicanih in za usodo naroda odgovornih činiteljev smo sicer tu in tam slišali trditve, da je vprašanje mezd treba urediti z zakonom, toda zakonodajni stroj ni hotel v tej smeri delovati.

**Vsakdo naj bo član
strokovne organizacije**

**Narodno zavedni in socijalno
borbeni delavec naj bo član
Narodno strokovne zveze**

**Naša denarna sredstva so samo
članarina!**

**Plačujte jo redno, ker s tem
krepite svojo moč!**

Delavske zbornice so same izdelale osnutek zakona o minimalnih mezdah in ga predložile na pristojno mesto. — Po državi se je razgibal veličasten socialni pokret, ki je moral eden največjih in najvažnejših socialnih pokretov delavstva po vojni.

V tej težki, toda veličastni borbi je delavstvo ostalo samo, zapuščeno, navezано samo na svoje lastne organizacije in stanovska zastopstva. Od nikoder ni prišla niti gmočna niti moralna pomoč. Tiho je bilo vse povsod. Sicer vedno tako glasni »dobrotniki ljudstva« in vsi oni, ki imajo besedo »narod« in »ljudstvo« dnevno večkrat na jeziku, kakor telesno hrano, so bili tihi. Velike nacionalne in socialne organizacije so v svojih časopisih komaj in le skromno zabeleževale pojave, kakor da so to stvari, ki se njih ne tičejo.

Kje so bile naše občine, ki bi morale z vso skrbnostjo zasledovati dogajanja po naših tovarnah? In občine so najboljše poznale, v kako nesrečo so padali njih občani, ki so svoje telesne sile nosili v tovarne. Videl smo velika zborovanja s tisoči in

tisoči zbrane množice — o problemih delavstva ni nihče govoril, ali pa samo skromno, takole mimogrede.

Kaj to pomeni? Kakšen nauk sledi iz tega za delavstvo? Kratek je ta nauk: spas delavstva leži v samopomoči, ki ima svoj viden izraz v organizaciji. Brez solidnih in resnih organizacij je uspešna borba za dosego socialnih pravic nemogoča. Delavske organizacije pa morajo imeti samo strokoven značaj in ne smejo nikdar biti sredstvo v rokah ljudi, ki hočejo vse kaj drugega, kakor izboljšanje socialnega položaja delavcev. Delavske strokovne organizacije ne smejo postati skrivališče za razne »dvojke« ali »trojke«.

Edino naše glasilo je

„Delo“

zavedni delavec pristopaj k organizaciji, podpri naš tisk!

Vsem podružnicam NSZ!

Upravni odbor NSN je imel v nedeljo, dne 13. t. m. važno sejo in je razpravljala o vseh perečih delavskih vprašanjih in tekočih poslih NSZ. Po poročilih predsedstva, ki so jih podali tovariši Rudolf Juvan, Rupnik in dr. Jože Bohinjec, so bili sprejeti sledeči sklepi, ki so za razvoj organizacije velikega pomena, za vse podružnice obvezni in bodo v podrobnosti priobčeni v posebnih okrožnicah. Omenjamo, da je bila razprava zelo obsežna glede plačevanja članskih prispevkov ter je Upravni odbor, opirajoč se na sklepe delegatskega zbora, določil način, kako je treba članarino pobirati in nakazovati Izvrševalnemu odboru pripajajoči znesek. Sklenjeno je bilo, da bodo vse podružnice, ki ne bodo izpolnjevale svojih obveznosti črtane iz seznama podružnic NSZ.

Upravni odbor je imel pred očmi le interese organizacije in odločno voljo, da uvede in obdrži red in disciplino v organizaciji. Nikakor ni v redu in v interesu, da bi imela Narodna strokovna zveza svoje člane in podružnice le na papirju, ker hoče imeti vse podružnice aktivne in pozitivne, predvsem za zahtevo, da vlada red pri obračunavanju članarine. Član, ki ne plačuje v redu članarine, je samo polovičarski in ne more nositi one odgovornosti za pokret, kakor oni, ki v redu plačuje in ima s tem tudi pravico odločanja v vseh organizacijskih zadevah. Gotovo ni treba posebej poudarjati, da je bila taka odločitev potrebna, ker prav v sedanjih resnih časih najbolj občutimo, kako se nad delavstvom maščuje, ako ni disciplinirano in ako ni nudilo svoji organizaciji toliko sredstev, da borbo lahko vodi do uspeha. Akcije v zadnjih mesecih so zahtevale ogromnih finančnih in fizičnih žrtev, na katere žal nekatere podružnice niso bile zadostno pripravljene, za bodoče pa je naša naloga, da se dobro pripravimo za velike borbe, ki jih z gotovostjo pričakujemo. Članarina je tako malenkostna, da jo zmore sleherni član in delavstvo mora priti do spoznanja, da je strokovna organizacija njegova življenjska potreba.

Upravni odbor je dalje obširno razpravljala o tako zvanih skupnih akcijah, katere vršijo vse tri strokovne organizacije v centralnih in lokalnih akcijskih odborih in je prišel do zaključka, da take skupne akcije nekateri izrabljajo v svoje posebne namene in celo omogočajo druge, ki niso v korist vsemu delavstvu. Dogodili so se primeri, da so posamezne organizacije hotele pridobivati novih članov iz vrst Narodne strokovne zveze, češ, da je sedaj, ko smo v enotni fronti, vse eno, v kateri organizaciji si včlanjen. Tako postopanje je bilo dokazano. Tudi ne moremo mirno iti preko tega, da so se funkcionarji nekaterih organizacij, ki so sodelovale v tem skupnem odboru, posluževale nelegalnih sredstev in agitirali za razne akcije, ki bi bile delavstvu v škodo. Seveda nečemo delati očitkov na naslov onih, ki so odkritosrčno sodelovali. Povedati pa moramo, da je nemogoče in nevrzdržno, da so hoteli nekateri sedeti na dveh stolčkih, ko so nastopali pri razpravah v skupnih akcijah drugače, kot so pozneje ravnali. Vse to se je ugotovilo na seji Upravnega odbora in je zato razumljivo, da je Upravni odbor NSZ smatral za potrebno v tem pogledu spregovoriti resno besedo. Upravni odbor je zaradi tega sklenil, da bomo sodelovali v skupnih odborih le za gotove skupne akcije, da pa bomo iz teh odborov izstopili takoj, kjer bi se hotela zanašati k stvari razna politična vprašanja, ki nimajo z delavskimi organizacijami ničesar skupnega. Odločno smo proti temu, da se hoče agitirati za razne politične stavke in za stvari, o katerih ti skupni odbori niso nikdar razpravljali ali sklepali. V tem pogledu je bila izdelana resolucija, ki

je bila soglasno sprejeta in bo članstvo o njej informirano.

V debati so se nato rešila še nekatera vprašanja glede notranje organizacije. Ponovno se je ugotovilo, da vlada v organizaciji popolno soglasje in so bili tudi vsi sklepi soglasni.

U. O. z nezadovoljstvom ugotavlja: da nekateri člani v teh odborih niso prišli za delo s tako poštenimi in idealnimi nameni, kakor so to storili naši.

Idealizem in poštenost naših vrst se izrablja v taki meri, da je ponekod ogražala celo obstoj Narodne strokovne zveze. Zanesla se je v te odbore borba prestiža osebnega in organizacijskega značaja, ki je kvarno vplivala na smoteno skupno delo.

Dognali smo nadalje, da so nekateri člani nasprotnih organizacij v teh odborih igrali dvolično vlogo. V odborih so bili navidezno solidarni, izven odbora pa so grdo izrabljali poštenost naših članov v popolnoma nasprtni smeri.

V teh odborih je zavladala pravcata anarhija zaradi dvolične politike nekaterih.

Ker Narodna strokovna zveza ne more dopustiti ogrožanja svoje samostojnosti zaradi rivalitetne politike in neiskrenega sodelovanja nekaterih članov M. A. O., je upravni odbor po daljši in živahni debati sklenil naslednjo resolucijo:

Narodna strokovna zveza ne priznava potrebe za stalno poslovanje M. A. O., marveč smatra, da je dovolj, ako ti odbori stopijo v funkcijo vedno od primera do primera za toč-

no določeno konkretno vprašanje, na podlagi predhodnega medsebojnega sporazuma, ki ga bo točno določil pravilnik.

Dosedanje delo v teh odborih dokazuje, da je to izrabljanje dobre volje sodelujočih dalo organizaciji veliko odgovornost za dejanja, ki v resnici pomenijo ogrožanje delavskih interesov in tudi ogrožanje lastne samostojnosti.

Zato bo Narodna strokovna zveza postopoma odpoklicala svoje delegate iz teh odborov, da se ustvari baza za drugačen način medsebojnega sporazumevanja od dosedanjega.

Dalje je glede stavke Upravni odbor sklenil naslednje:

1. da bo stavka tudi v bodoče absolutno borbena sredstvo za doseg socijalno-strokovnih zahtev delavstva;

2. odobraval bomo samo one stavke, ki bodo izraz enotnega hotenja vseh obstoječih strokovnih organizacij;

3. vedno bomo proti stavkam, ki imajo politični značaj in proti onim, ki bi jih hoteli izzvati neresni, kričarški in neodgovorni elementi;

4. vsem svojim članom naročamo, da se naj v skupnih odborih drže omenjenih navodil.

S temi sklepi je Upravni odbor jasno in odločno izpovedal voljo za skupno delo, onemogočiti pa hoče izrabljanje skupnega dela za kake prikriti politične spekulativne akcije in prestižno borbo organizacij ali oseb.

Iskrenost in poštenost je temelj na katerem je edino mogoče skupno in sporazumno sodelovanje, ki more tudi edino voditi do uspeha.

Slavnost razvitja prapora NSZ na Javorniku

Priobčujemo govor Dr. Bohinjca podpredsednika NSZ

Zastava svobodne delavske strokovne organizacije, kakor je NSZ, je simbol programa te organizacije. Zastava je program. Varovati čast in čistost zastave je isto kakor varovati čistost programa organizacije. Zastava pa ni samo simbol programa, ona je istočasno tudi vedno živo in vidno znamenje, ki nas mora vzpodbujati in krepiti v borbi za uresničitev programa. Zastava je simbolično utelešenje Vas in nas vseh, ki se zbiramo po naši banovini pod enakimi zastavami, ona je utelešenje naših telesnih in umskih sil, naših kreposti, naše volje, naše vztrajnosti, vseh naših moralnih sil in vsega onega, kar vsako armado, ki koraka za zastavo, dela nepremagljivo. Zastava ne sme nikdar biti paradno sredstvo, s katerim bi hoteli dvigati zunanji sijaj naše organizacije, naših nastopov in uveljavljanj. Zastava mora vedno ostati videh duh, ki nas združuje v borbno, tovariško, bratsko in etično skupnost. Vsak pogled na zastavo nam mora zaiskriti oči, vzvaloviti srce, vzravnati postavo in vzbočiti prsa; pogled na zastavo mora z magično in neodoljivo silo vzvaloviti vso našo notranjost. Pogled na zastavo nam pa mora stisniti tudi prste v pest, kadar bi nas pozivala v boj. Zastava bo samo takrat ostala čisti simbol našega programa, ako bo gledala pod seboj junake, ki so za program pripravljeni dati kri in življenje. Zastava mora biti za nas to, kar je bil Mojzes, ki je šel pred Izraelci, ko so bili skozi Rdeče morje na poti v sveto deželo. Umirajoči junaki so na okrvavljena prsa v smrtnih bolečinah stiskali zastave, da so lažje umirali v zavesti, da kri ni tekla zamanj, matere so poljubljale robove zastav, ki so vodile sinove v boj za križ sveti in svobodo zlato. Vse je moglo poginiti, domovi so smeli biti razdejani, zastava ni smela biti nikdar uničena. Samo iz mrtvih rok zastavo noče je sovražnik smel izrgati zastavo. Tako so narodi in ljudstva vseh stoletij izkazovali čast ideji, ki je bila vtelesena v zastavi.

V Vaših dušah se je porodila misel, da svoji organizaciji daste zastavo. Za-

to mora iz dna globine Vaših duš kipeči prisega, da hočete večno ostati zvesti onim svetlim idejam, ki izžarevajo iz barv in simbolov te zastave. Vedite, da na svetu ni bolj sramotnega kakor beg od zastave!

Pod to zastavo boste korakali še v zelo težke bitke, v borbo za svoje svete pravice, katere vam je dal sam Bog v svojih večnih zapovedih. V skromnosti ste rojeni, v skromnosti vzgojeni, v skromnosti živite, zato so tudi Vaše zahteve do življenja skromne. Toda krivični svet, katerega razjedata strast in pohlep po materijelnih dobrinah na škodo sočloveka, vam niti teh malih zahtev noče priznati, odnosno vam jih priznava šele po dolgotrajnih borbah.

Človeški rod si je v večstoletnih borbah izvojeval pravico vsakega posameznega človeka do enakopravnosti. Ta enakopravnost pa ne sme biti samo politična ali samo pravna odnosno samo formalna, ona mora biti dejanska v vseh prilikah in potrebah življenja. Človek ima zlasti pravico do gospodarske enakopravnosti. Nemški filozof Kant je rekel: ne zadošča, da proglasimo vse ljudi za enakopravne, potrebno je, da vsem ljudem enakopravnost tudi damo. Veliki predsednik čsl. republike Masaryk je nekoč dejal: socialna politika ni miloščina, ona je zakonito zajamčenje družabnega, pravnega in gospodarskega položaja delovnega človeka. Imamo samo navidezno enakopravnost, stvarno pa sta zlasti delavec in nameščenece ukovana v suženjske verige, njih delovna sila je predmet grobe in nemoralnega izkoriščanja. Ustanovitev delavske strokovne organizacije je krik proti krivici, poseg delavca k samopomoči in k samoobrambi. Doživljamo pa sramotna dejstva, da podjetniki strokovnih organizacij ne priznavajo ali da vse store, da iste ne morejo dobiti potrebnega razmaha. Organizirani delavci dobivajo odpovedi, voditelji organizacij so v stalni nevarnosti, da pridejo čez noč na cesto. Ustava zajamčuje delavcu koalicijsko pravico in svobodo. Podjetniki pa imajo korajžo, da po državi priznane osnovne pravice

delavcev omalovažujejo in tako povzročijo, da ustava ostane za delavce v zaniž najvažnejši točki brez vrednosti. V dobi, ko na vse strani irče besede o svobodi in o demokraciji, životarita delavce in nameščenece pod krutim režimom diktature podjetnikov, ki delavcu odrekajo koalicijsko pravico. To poglavje je najbolj žalostni del našega socialnega, kulturnega in političnega življenja. To poglavje je počat sramote na naši narodni časti.

Povedati moramo na ves glas: ne, združevanje delavcev ni komunizem, s katero trditvijo skušajo ovirati ustanavljanje in delovanje delavskih strokovnih organizacij, združevanje delavcev je samo izraz hotenja, da hoče biti tudi delavstvo včlanjeno kot enakovredni činitelj v gospodarsko in kulturno življenje naroda in države. Ne potiskajte zato delavca stran od naroda in od države! Ne propagirajte komunizma od zgoraj!

Zastava narodnega delavstva hoče s ponosom in z radostjo najprej ZAPLAPOLATI V POZDRAV NARODU IN DRŽAVI. Narod in država spadata k temeljnim točkam našega programa. Vse povsod se zbira temni oblaki, ki svojo hladno senco mečejo tudi na našo zemljo in na naš narod. Mi smo globoko uverjeni, da moremo narodu in državi služiti samo s krepko narodno zavostjo, z ljubeznijo do rodne zemlje in do ljudstva, ki na tej zemlji biva in odklanjati moramo vsako nacionalno mlačnost in internacionalno solzavost, ker se dobro zavedamo, da tako zadržanje daje korajžo in potuho tako našim narodnim in državnim sovražnikom, kakor tudi našim socialnim neprijateljem. Mi stojimo na stališču demokracije in odklanjamo vsak fašizem, ker ima naš narod sposobnosti, da se vlada sam po demokratičnih načelih. Zavedamo se, da bomo samo z udanostjo narodu in državi dosegli svoj cilj: socialno pravičnost.

Naš pozdrav velja kralju, sinu slovanske zemlje, ki je simbol naše skupnosti in enotnosti ter nam je zato mil in drag. Volja kralja je: sreča vseh državljanov; ime kraljevo zlorablja jo oni, ki kralja v stremljenju, da ustvari srečne vse državljanove ovirajo, odločno prepovedujemo vsako trgovanje s patriotizmom! Mi Slovenci smo slabiči, mali po številu, v svetovni politiki brezposelni. Zato moremo zaščito svojih interesov, gospodarskega, kulturnega ali socialnega značaja iskati samo v veliki jugoslovanski državni skupnosti, v enotnosti države in naroda. Jugoslavija pa mora postati pravična mati vsem; da to dosežemo, zato smo iskreni Jugoslavlani in borbene Slovenci, da zase izvojujemo enakopravnost v veliki naši bratski zajednici.

Naša socialna, delavska — zaščitna zakonodaja je na vseh koncih in krajih škripajoč voz, ki ga vleče sestrada kluse. Pred svetom nas mora biti sram, da smo v socialno-politični zakonodaji do skrajnosti reakcionarni. Sanacija bratovskih skladnic se vleče kot jara kača, rudniki pa poleg rude izvažajo tudi težke milijone. Delavci zamanj čakajo na uvedbo invalidskega in starostnega zavarovanja in se morajo zadovoljiti s sramoto, da smo zadnja država na svetu, ki tega najvažnejšega socialnega vprašanja še ni rešila. Zammj čakamo na zakon o kolektivnih pogodbah in minimalnih plačah, samim sebi so prepuščeni brezposelni.

Dovolj! Preveč svečan je trenutek, da bi ga motili z žalostnim delom rožvenca naše socialne politike in usode delavca.

Zastava že razvita je — ona plapolala, okoli nje ori prisega zvestobe. V tej prisegi leži jamstvo, da bo zmaga socialne pravičnosti prišla! Pod modrobelo-rdečo zastavo korakamo, kdo ima drznost, da bi zaustavil naš korak, ki je usmerjen na bojne poljane, na katerih hočemo izvojevati gospodarsko demokracijo za delovnega človeka in socialno pravičnost za vsakogar, ki si v potu svojega obraza služi svoj kruh! Naša zastava hoče biti s svojimi narodnimi barvami simbol trajnega miru. Zastava je boj za — mir!